

خامنه‌ای ضحاک، می‌کشیمت زیر خاک

سحرگاه جمعه ماشین اعدام ضحاک زمانه سه زندانی سیاسی، سه جوان زحمتکش، سه مبارز و آزادی‌خواه سعید یعقوبی، صالح میرهاشمی و مجید کاظمی را به دار آویخت. مرگ بر جمهوری اسلامی، نابود باد ظلم و ستم و جنایت.

جمهوری اسلامی در حالی این سه انسان مبارز و زحمتکش را به جوخه اعدام سپرد که در روزهای دوشنبه و پنجشنبه، مردم مبارز و ستم‌دیده‌ی اصفهان همراه با خانواده این سه زندانی مبارز در اعتراض به حکم اعدام آنها در برابر زندان دستگرد اصفهان تجمع کرده بودند. تجمع مردم مبارز و ستم‌دیده‌ی اصفهان در این دو شب به حدی وسیع بود که جلادان سیه‌پیشه رژیم را به هراس انداخته و از اعدام آنها در آن روزها صرف‌نظر کرده بودند. اما در روز جمعه و در بی‌خبری محض، جلادان فرصت را غنیمت شمرده و آنها را به دار آویختند.

زندانی سیاسی آزاد باید گردد، اعدام و شکنجه ملغا باید گردند.

این یکی از خواست‌ها و شعارهای مردم بپاخاسته علیه بیش از چهار دهه ظلم و جنایت رژیم خونخوار جمهوری اسلامی است. همان‌طور که جانفشاندگان راه آزادی مردم ستم‌دیده‌ی ایران سعید یعقوبی، صالح میرهاشمی و مجید کاظمی بارها اعلام کرده بودند تمام به‌اصطلاح اعترافاتی که از آنها در دستگاه تبلیغاتی و سانسور جمهوری اسلامی پخش شد، دروغ و در زیر شکنجه‌های وحشیانه از آنها گرفته شده بود. آنها مانند هزاران هزار زن و جوان و کارگر دیگر به خیابان آمده بودند تا با مشت‌های گره کرده، اعتراض خود علیه نظم موجود را فریاد بزنند.

جمهوری اسلامی اما در حالی که یقین داشت این سه جوان در کشته شدن سه مزدورش نقشی نداشتند، برای آنکه از مردم مبارز و ستم‌دیده‌ی ایران انتقام بگیرد، دست به اعدام سه جوانی زد که برای کار، نان و آزادی به خیابان آمده و خواست‌های برحق خود را فریاد زده بودند. مرگ بر جمهوری زندان و شکنجه و اعدام.

همان‌طور که قهرمان مردم ایران، زنده یاد نوید افکاری گفته بود "آنها (جمهوری اسلامی) دنبال گردن برای طناب دارشان می‌گردند". طناب داری که روزی به گردن نوید افکاری حلقه زد، طناب داری‌ست که پیش از او بر گردن هزاران زندانی سیاسی بویژه در دهه‌ی ۶۰ انداخته شده بود. همان طناب داری که با آن کارگران و زحمتکشان شریف و مبارزی هم‌چون محسن شکاری، مجیدرضا رهنورد، محمد مهدی کرمی و محمد حسینی را به دار کشیدند، همان طناب داری که به گردن یوسف مهرداد و صدرالله فاضلی زارع توسط دادگاه تفتیش عقاید جمهوری اسلامی حلقه زد، همان دادگاه تفتیش عقایدی که در سال ۶۷ هزاران زندانی سیاسی را به جرم عقایدشان با همین طناب به دار کشید. همان طنابی که با آن جوانانی را (بویژه جوانان بلوچ) با اتهاماتی هم‌چون خرید و فروش مواد مخدر به دار می‌کشند.

باید علیه اعدام و شکنجه و برای آزادی زندانیان سیاسی بپا خاست. اعدام زنده‌یادان سعید یعقوبی، صالح میرهاشمی و مجید کاظمی بار دیگر نشان داد که مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و مبارزه برای لغو مجازات اعدام از چه اهمیتی برخوردار است. این خواست‌ها و شعارها را باید هر روز در تمامی فضای جامعه پراکند. ضحاک زمانه اگر فرصت یابد خون جوانان دیگری را بر زمین خواهد ریخت، نباید گذاشت این جنایات ادامه پیدا کند.

باید به مبارزه برخاست، باید ضحاک زمانه را به زیر خاک کشید.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد □ کومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه داری

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۲

کار، نان، آزادی – □ کومت شورایی